

ראה אותו חמה, ראה אותו שחהה
יורד על ראשיהם של ישראל.
מה ראה? ראה אותן מ', אותן זו
שהיתה טסה ברקיע, וזהו סימן
של מלאך המות שרווצ'ה להבנות
באות ז' ואות ח'. מה עשה
פנחים? שהיה מחלבש ביצחק,
או נטול מ' ההייא, וחתף אותן
וחבר אותן עמו. פיו שראה
מלאך המות שפנחים חטף לו אותן
מי ההייא עמו, מיד שב לאחורי.
מה הטעם? משום שכאשר קנא
פנחים בלבו, התלבש ביצחק,
והתעללה להיות בחשבון מאתים
ושמונ'ה, וכך עוללה שמ' במאתיים
ושמונ'ה, וכך עוללה יצחק. פיו שראתה
לאות מ' עפה ברקיע,
חטף אותה וחבר אותה עמו,
ונעשה מיד מאתיים וארכבים
ושמונ'ה. זהו שפטוב ויקח רמה
בידו.

משום שאות מ' היה סימן
ראשון לאדם הראשון לבנות
מות על הארץ, משום שאות זו
היתה טסה על ראשו של אדם,
בשעה שפתחות (בראשית) ותקח
מפניו, מ' פריו. והוא מחותפת
אותיות ו'ח' בזמנן שפתחות והצלל,
ותתן, ותפקנה. אז נבנה מות
על הארץ.

פנחים היה נראה לו עכשו אותה
אות מ', עף על ראשיהם של
ישראל. ואיך ראה אותן? ראה
צורת אותן מ' פתוחה, מלאה דם.
כיוון שראה אותן, אמר: זה ודי
סימן של מלאך המות. מיד חטף
אותה, הזכיר עליה שם המפרש,
והוריד אותה אותן אצלו. ומה
שהיה בגימטריא מאתיים
ושמונ'ה, האטרוף להיות מאתיים
וארכבים ושמונ'ה. ואז נאמר
ויקח רמה בידו. ועל זה בטווב,
מעל בני ישראל בקנוו את
אחרא. בתוכם, מי בתוכם. בקנוו איזיל
קנאי. שקנוו לשם הקדוש, שהו מחרים לו בשרות אחרית.

חמא ליה דהוה נחית על רישיהון דישראל.
מאי חמא. חמא מ', את דא דהוה טאס
ברקיע, וזה הוא סימן דמלאך המות,
דבעיא לאתבנה באת ויאו ואת ת'. מה עבר
פנחים. ההוה מתלבש ביצחק, כדין גטיל ההוא
את מ', וחתף ליה, וחבר ליה בחדיה. פיו
דחמא מלאך המות, דפנחים חטף ליה להו
מי בחדיה, מיד תפ לאחורי.

מאי טעמא. בגין דבד קני בלביה פינחס,
אתלבש ביצחק, ואסתלק למחי
בחושבנא במאתיים ושמונ'ה, והבי סליק שמיה
במאתיים ושמונ'ה, והבי סליק יצחק. פיו
דחמא לאת מ' טאס ברקיע, חטף ליה, וחבר
לייה בחדיה ואתעיב מיד מאתיים וארכבים
ושמונ'ה, הדא הוא דכתיב ויקח רמה בידו.

בגין דאות מ' היה סימן קדרמא לאדם
הרשות, למבני מות על עולם, בגין
דאת דא היה טאס על רישיה דאדם, בשעתא
דכתיב, (בראשית) ותקח מפרי, מ' פרי. והו
מחפא וית, בזמנא דכתיב, ותאלל, ותתן,
ותפקחנה. כדין אתבני מות על עולם.

פנחים היה חמי ליה השטא ההוא את מ',
טהיס על רישיהון דישראל. והיאך
חמא ליה. חמא דיוקנא דמ' פתוחה, מליא
דמא. בגין דחמא ליה, אמר דא ודאי סימן
דמלאך המות, מיד חטף לה, אדבר עליה שמاء
מפרי, ונחית להאי את לגיביה. ומה דהוה
מאתיים ושמונ'ה, אתצריף מאתיים וארכבים
ושמונ'ה. כדין ויקח רמה בידו. ועל דא כתיב
מעל בני ישראל בקנוו את קנאתי, קני
לשמא קדישא, דהו מחרין ליה בראשו
אחרא. בתוכם, מי בתוכם. בגין דהוה איזיל
קנאי. שקנוו לשם הקדוש, שהו מחרים לו בשרות אחרית.